

DECIZIE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul depus de Gheorghe Sobieski-Comerzan,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
Gheorghe Sobieski-Comerzan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț
Președintele Republicii Moldova cu privire la obligarea examinării petiției și cererii
prealabile,

împotriva încheierii din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-
a declarat ca fiind inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe
Sobieski-Comerzan

c o n s t a ț ă :

La 11 februarie 2021 Gheorghe Sobieski-Comerzan a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Președintele
Republicii Moldova cu privire la obligarea examinării petiției și cererii prealabile
privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, prin care un judecător
a fost numit în funcție.

Prin încheierea din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat ca
fiind inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Sobieski-
Comerzan.

La 25 martie 2021 Gheorghe Sobieski-Comerzan a depus recurs împotriva
încheierii din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat
casarea încheierii și emiterea unei noi încheieri prin care a obliga instanța să
examineze cererea sa de chemare în judecată.

În motivarea recursului a indicat că conform art. 49, 50 din Codul administrativ,
judecătorii urmau să se abțină de la judecarea cauzei, deoarece cu judecătoarea
Liubovi Brânza sunt colegi la Curtea de Apel Chișinău, având relații personale, iar
cu judecătorul Anatolie Minciuna, care este și membru al colegiului disciplinar al
Consiliului Superior al Magistraturii, au fost colegi de facultate, fiind în relații ostile.

A mai specificat că prin cererea sa de chemare în judecată, a solicitat, conform
art. 20 și 52 din Constituția Republicii Moldova, prin coraborarea dreptului la
petiționare, cu dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești, doar

obligarea intimatului să examineze legal petiția și cererea prealabilă, depuse în adresa Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin referința depusă la 26 aprilie 2021, prin poșta electronică, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat de a considera inadmisibil recursul depus de Gheorghe Sobieski-Comerzan.

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Încheierea recurată a fost pronunțată la 24 februarie 2021 și expeditată părților, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 14).

Recurentul Gheorghe Sobieski-Comerzan a recepționat copia încheierii din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău la data de 21 martie 2021 (f.d.16).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Gheorghe Sobieski-Comerzan la data de 25 martie 2021 este în termen.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din materialele cauzei rezultă că la 07 decembrie 2020 Gheorghe Sobieski-Comerzan s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu o petiție, înregistrată cu nr. 1690 p/m, prin care a solicitat verificarea dreptului dnei. Liubovi Brînza de a activa în funcția de judecător și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii privind numirea dnei. Liubovi Brînza în funcția de judecător.

Prin scrisoarea nr. 3308 m/i din 29 decembrie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii, în răspunsul la petiția sus-menționată, a informat că cele menționate în petiție nu sunt demonstrate prin probe pertinente, concludente și utile, fapt ce-i acordă un caracter declarativ.

Nefiind de acord cu răspunsul Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3308 m/i din 29 decembrie 2020, emisă pe marginea petiției înregistrate sub nr. 1690 p/m din 07 decembrie 2020, la 14 ianuarie 2021 Gheorghe Sobieski-Comerzan a depus cerere prealabilă, solicitând repetat anularea hotărârii Consiliului Superior la Magistraturii privind numirea dnei. Liubovi Brînza în funcția de judecător și remiterea deciziei adoptate în adresa sa.

Prin scrisoarea nr. 206 m/i din 29 ianuarie 2021, Consiliul Superior al Magistraturii i-a comunicat petiționarului Gheorghe Sobieski-Comerzan despre respingerea cererii prealabile.

Astfel, la 11 februarie 2021 Gheorghe Sobieski-Comerzan s-a adresat cu prezenta acțiune împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Președintele Republicii Moldova, solicitând obligarea examinării petiției și cererii prealabile privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, prin care un judecător a fost numit în funcție.

Prin încheierea din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat ca fiind inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Sobieski-Comerzan.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că acțiunea depusă de Gheorghe Sobieski-Comerzan nu cade sub incidența prevederilor art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, indicând că reclamantul nu a formulat o acțiune în apărarea drepturilor și intereselor sale, afectate de activitatea administrativă a părții pârâte.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată concluzia Curții de Apel Chișinău privind inadmisibilitatea acțiunii depuse de Gheorghe Sobieski-Comerzan, în baza art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, din următoarele considerente.

Conform art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În conformitate cu art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 20 din Codul administrativ stipulează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care

decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În conformitate cu art. 189 din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, se delimitează anumite exigențe pentru admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ și anume: revendicarea unui drept propriu vătămat, prin activitatea administrativă, desfășurat de o autoritate publică.

Colegiul remarcă că din textul acțiunii nu rezultă că s-ar fi lezat anumite drepturi și interese legitime ale reclamantului Gheorghe Sobieski-Comerzan, acesta neprezentând argumente ce țin de încălcarea drepturilor sale personale, în ce constă încălcarea și care drept sau interes legitim urmează a fi apărat prin acțiunea înaintată. Or, reclamantul nu a formulat o acțiune în apărarea drepturilor și intereselor sale legale, afectate de activitatea administrativă a părții pârâte.

Colegiul notează că normele citate supra denotă opțiunea legiuitorului care a statuat că pentru revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din acțiunile în contencios administrativ, prevăzute de art. 206 alin. (1) Cod administrativ, evocă pentru admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Prin urmare, în sensul legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa-numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Prin urmare, raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia primei instanțe privind declararea ca inadmisibilă a cererii de chemare în judecată depuse de Gheorghe Sobieski-Comerzan, deoarece reclamantul nu a invocat și nu a motivat care drept al său recunoscut de lege i-a fost încălcat prin activitatea administrativă a pârâtului, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că, instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Or, în esență, scopul acțiunii în control judecătoresc constă în anularea unui act administrativ emis în cadrul unei proceduri administrative, ca urmare a activității administrative a autorității publice, care, prin acțiunea sa, aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Mai mult, Colegiul reiterează că Consiliu Superior al Magistraturii, anterior, prin scrisoarea nr. 3308 m/i din 29 decembrie 2020, a dat răspuns la petiția

reclamantului Gheorghe Sobieski-Comerzan, iar prin scrisoarea nr. 206 m/i din 29 ianuarie 2021, i-a comunicat petiționarului Gheorghe Sobieski-Comerzan despre respingerea cererii prealabile.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurentului Gheorghe Sobieski-Comerzan cu referire la faptul că conform art. 49, 50 din Codul administrativ, judecătorii Anatolie Minciuna, Ion Muruianu și Ecaterina Palanciuc urmau să se abțină de la judecarea cauzei, deoarece cu judecătoarea Liubovi Brânza sunt colegi la Curtea de Apel Chișinău, având relații personale, iar cu judecătorul Anatolie Minciuna, care este și membru al colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii, au fost colegi de facultate, fiind în relații ostile. Or, recurentul nu a prezentat în confirmarea circumstanțelor invocate probe admisibile și pertinente. În acest sens, instanța de recurs menționează că reclamantul, considerând că careva dintre judecători se află într-o situație de incompatibilitate, urma să solicite recuzarea judecătorului în temeiul art. 52 Cod administrativ.

Având în vedere cele expuse, instanța de recurs consideră că Curtea de Apel Chișinău just a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Sobieski-Comerzan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Președintele Republicii Moldova cu privire la obligarea examinării petiției și cererii prealabile, or, acțiunea acestuia a fost îndreptată în contestarea unei operațiuni administrative, care nu produce efecte juridice față de reclamant și nici față de terțe persoane.

Așadar, soluția adoptată de Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea recurată, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de Gheorghe Sobieski-Comerzan sunt neîntemeiate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Gheorghe Sobieski-Comerzan.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Gheorghe Sobieski-Comerzan.

Se menține încheierea din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Sobieski-Comerzan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Președintele Republicii Moldova cu privire la obligarea examinării petiției și cererii prealabile.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan